

Lugu mõistmisest või eelarvamustest?

Viktoria Ladõnskaja „Lasnamäe valge laev“

Kirjastus Petrone Print

Ilmumisaasta 2013

Viktoria Ladõnskaja on noorema põlvkonna kirjanik, kes on osutunud viimastel kuudel kerkinud poliitiliste küsimuste ja arusaamatuste tõttu meedia üheks peamiseks huviobjektiks. Sellest hoolimata ei ole poliitika valdkond, millele käesolevas kirjatükis rõhk on asetatud. Viktoria Ladõnskaja oli enne 2015. aasta Riigikogu valimisi eesti kirjandushuviliste seas tuntud kui kirjanik ning ajakirjanik.

2013. aastal ilmus noore autori teos „Lasnamäe valge laev“. Mida arvavad teosest patriootlikud eestlased, kui pealkirjas esineb kodumaal vähemusrahvuse linnaosana tuntud „Lasnamäe“? Võimalik, et osa neist piirdub vaid eelarvamustega ning jätab teose lugemata. Kahtlemata leidub neidki, kes uudishimust selle tundmatu piirkonna vastu haaravad raamatu lootes süüvida kaasmaalaste eluolu kirjeldustesse.

Viktoria Ladõnskaja on üles kasvanud Lasnamäe paneellinnakus, ta on rahvuselt venelane ning alustanud eluteed venekeelses keskkonnas. Täna loeme tema kirjutisi ning ei kahtle kirjaniku tõsiseltvõetavuses. Ladõnskaja on teoses loogiliselt ning kerge kulgemisena kirja pannud oma elutee 5-aastasest tüdrukust täiskasvanud naiseni. See lugu on jutustatud tervikuna Lasnamäe elanikest. Enda lugude vahele on ta põiminud seiku teiste omadest. Tavalistest inimestest, kes on loonud ja loovad selle paiga – linnaosa, mis kõrgub hallide blokkidena Ida-Tallinna paeplatool.

Ühe peatüki keskmes on eesti keele õpetaja Tomila Radimirovna. Seegi naine ei olnud eestlane, ometigi said tema õpilased suurema vaevata paremuselt teise tulemuse eesti keele eksamil. Ta oli tulihingeline õpetaja, kes nägi eesmärki inimeste arendamises. Ta panustas vene noorte tulevikku võites nende südamed siira ja eelarvamusteta suhtumisega. Tomila Radimirovna oli motivatsioon noortele inimestele. Ta ei pidanud nende noorte eesti keele oskust halvemaks eesti noorte omast. Tema teadis, et iga inimene suudab armastada midagi, mida talle armastusega edasi antakse.

Viktoria Ladõnskaja on teose eessõnas kirjutanud: „Mida sümboliseerib tänapäeva Lasnamäe? Nõukogudeaegset vägivaldset venestamist – nii võiks ilmselt sõnastada seisukoha, mis on levinud eestlaste seas. Arvata on, et stampvastuse saaks ka vene keelt kõnelevatelt inimestelt: „Teil ei olnud siin ju enne midagi. Kõik selle ehitas nõukogude võim.““ (lk. 9) Selliselt vastab arvatavasti vaid lühinägelik, iganenud maailmavaatega kodanik. Vastamaks esitatud küsimusele, tuleb teada tagaplaani. Sellisel juhul saab kujundada objektiivse arvamuse niivõrd õrnal teemal, kui see on rahvusvähemus. Ladõnskaja on teoses „Lasnamäe valge laev“ avanud nimetatud teema peenelt ning mõistuspäraselt. Haiget ei ole tehtud kummagi rahvuse esindajatele. Õieti haiget ei ole tehtud kellelegi. See ei ole ju kirjaniku missioon. Tema toob lugejani enda loo, mis õpetab mõistma, mitte püstitama eelarvamusi.

Ulakass 2015